

Oslo/Målselv 05.10.06

Miljøverndepartementet
Pb 8013 Dep
0030 Oslo

VEDR. UTVIDELSE AV ØVRE DIVIDALEN NASJONALPARK

Vi viser til våre uttalelser avgitt ved lokal og sentral høring. Norges Naturvernforbund og Naturvernforbundet i Troms ønsker å komme med tilleggsmærknader til denne saken som nå ligger i Miljøverndepartementet for endelig avgjørelse.

Avgrensning og verneverdier

Etter at vi avgav vår lokale og sentrale uttalelse, som fokuserte på utvidelsesforslagets svært store og tildels unike kvaliteter knyttet til lite påvirket biologisk gammel furuskog, har det tilkommet flere viktige føringer/kunnskap som ytterligere påpeker viktigheten av at restene av biologisk gammel furuskog i Norge vernes. Vi vil peke på:

-Direktoratet for naturforvaltnings svarbrev til MD av 14.11.05: *"Prioriterte skogtyper i et utvidet skogvern"* hvor det bl.a. heter: *"Skogtyper som er spesielt viktige for å bevare det biologiske mangfoldet: - urskogspregete furuskoger (vår uthevelse)."*

-DN har i brev til fylkesmennene av 26. april 2006 om prioriterte skogtyper stadfestet viktigheten av vern av de denne naturtypen.

-Urskogspreget furuskog, dvs. biologisk gammel furuskog blir framhevet som en skogtype som er av særlig betydning for bevaring av biologisk mangfold. Dette både for typen har en lang rekke sjeldne arter knyttet til seg (særlig av vedboende sopp og insekter) *og at skogtypen på nasjonal og internasjonal nivå er sterkt truet*. For at Norge skal klare å stanse tapet av biologisk mangfold innen 2010, er det avgjørende at restene av slik skog vernes. Her står utvidelsesforslaget i en særstilling sammen med områder i Pasvik og Engerdal.

-I «*Naturfaglige registreringer i forbindelse med vern av skog på Statskog SF's eiendommer. Del 2 Årsrapport for registreringer i Midt-Norge 2005. - NINA Rapport 151:2006*», ble det knapt funnet biologisk verdifulle furuskog-det er desto viktigere at utvidelsesforslagets furuskoger vernes.

Vi vil også gjøre departementet oppmerksom på følgende sentrale føringer/kunnskap bl.a. framhold i våre uttalelser:

-Stortinget har i forbindelse med behandlingen av St.meld. nr. 25

(2002-2003) ”Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand”, bestemt at en skal søke og fange opp manglene i dagens skogvern gjennom nasjonalparkplanen. Det sies: ”*I nasjonalparkplanen vil arronderingsmessige behov ofte være en viktig begrunnelse for at skog foreslås inkludert, men slik skog kan ha viktige biologiske verneverdier og kan da bidra til å oppfylle mangler ved skogvernet. Regjeringen vil vektlegge at gjennomføringen av nasjonalparkplanen bør bidra til å dekke viktige mangler som er identifisert ved evalueringen av skogvernet*”. (Våre understrekninger).

-I forbindelse med arbeidet med økt skogvern gjennom bl.a. Stortingets behandling av St.meld. nr. 25 (2003-2004) ”Regjeringens miljøvernpolitikk og rikets miljøtilstand”, ble det gjort følgende vedtak i Energi-og miljøkomiteen:

” Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Sosialistisk Venstreparti og Kristelig Folkeparti, viser til at for å dekke faglige mangler, er det en forutsetning at vernearbeidet fanger opp de områdene som har høyest verneverdi. Hvis man ikke fanger opp de områdene som faglig sett har topp prioritet, reduseres verdien av vernearbeidet i forhold til de naturfaglige målene.”

Forskrift

Det er essensielt at furuskogen vernes mot all hogst. Området er ett av et fåtall områder hvor det er kontinuitet i liggende død ved av *furu*. Det er viktig å være klar over at selv om det også er få områder i landet med kontinuitet i liggende død ved av *gran*, ligger forholdet mellom disse anslagsvis i størrelsesorden 1:100. Dvs. at kvaliteten furuskogen har innenfor verneforslaget knapt ikke finns lenger andre steder i landet. Slike gamle furuskoger er det et prekært behov for at man sikrer restene av. Det er avgjørende at forskriften ikke åpner opp for hogst av furu. Det er også avgjørende at flommarkskogen ei heller hogges. Naturvernforbundet kan under tvil akseptere at det i mindre geografisk definerte områder tillates forsiktig vedhogst av bjørk til husholdningsbehov. Vi mener at dette ikke egentlig skal være nødvendig all den tid det finns store slike ressurser utenfor parkforslaget. Det virker heller ikke å være framkommet lokale ønsker om dette. Men dette kan kanskje være med på å imøtekomme de få enkeltpersoners motstand mot vern. Det bør i denne sammenheng legges til at denne motstanden i stor grad virker å være ideologisk motivert, og ikke p.g.a. at vern vil hindre disses næringsvirksomhet eller lignende.

Lokalt engasjement for vern

-Vi vil påpeke at det inntrykket visse krefter forsøker å skape om at det er stor lokal motstand mot vern, ikke stemmer. I lokalsamfunnene i Målselv og nabokommuner, er det et klart flertall som er stolte av naturen i Dividalen og som ser at nasjonalpark-utvidelsen er nødvendig for ivaretagelsen av disse. Det skal også påpekes at nasjonalparken er viktig for lokalt reiseliv og profilering av Målselv kommune. Det er under en håndfull personer lokalt som har arbeidet mot utvidelsen og har brukt en liten lokal forening til dette. Det skal i denne sammenheng poengteres at i en kommune er det vanskelig å stå fram som tilhengere av vern når det er motstandere av vern som roper høyest. Dette fører til stilltiende aksept av sliques påtrykning på tross av at man ikke nødvendigvis deler sliques oppfatning. Det er en tradisjon i lokalsamfunn å ikke å stå fram som tilhengere av vern i frykt for kritikk fra parten som roper

høyest. Dette fører igjen til at vernetilhengerne blir polarisert og forhindrer vernetilhengere å våge å stå fram. Kommunes agerende virker å være styrt av dette.

-Bortsett fra de svenske samebyene Lainiovuoma og Saarivuomaas rettigheter til reindrift og allemannsretten hviler det ingen bruksretter på området. Den bruk av skog til brensel, emner m.m samt slått og annet som har forekommet i området tidligere, har vært basert på kontrakter, tålt bruk eller allemannsretten.

-De siste 40 år har Statskog i liten grad hatt skogsdrift i området og privat uttak til brensel er ikke kjent, Folk har tilgang på brensel nærmere gårdene både på privat- og statsgrunn. På 1980-tallet ble det ett år tatt ut død furu gjennom bl.a. fururøtter til ei tjæremile som ble brent i et dokumentasjonsprosjekt. Uttak av død furu er for øvrig skadelig for det biologiske mangfoldet.

-Opprettelsen av nasjonalparken har ført til økt turisme og økt omsetning for det lokale næringslivet. Dette merkes tydelig i helgene, i feritida samt i fiske- og jaktseongene. Mye av denne trafikken er rettet mot nasjonalparken. Det er behov for guiding av turister, noe som gjøres i liten grad i dag. Her ligger det en stor mulighet det lokale næringslive kan nyttiggjøre seg.

-Inntrykket vår lokale representant boende i Målselv Hans Prestbakmo sitter inne med som målselving, er at folk flest ikke bryr seg/er passive til utvidelsesforslaget, men at folk fleste er stolte av nasjonalparken i kommunen og bruker den i reklamesammenheng.

-Vi ønsker også å trekke inn Målselv kommune sine planer i Myrefjell-området om å bygge Nord-Norges største alpin- og hytteområde med 1500 hytter/boenheter på sikt og 5 heiser i urørt område. Dette går også hardt utover reindriftsnæringen. Naturen i Maukenområdet og Målselv er hardt belastet av forsvaret og andre store naturinngrep, og vern av skogen i utvidelsen av Dividalen nasjonalpark er viktig for bevaring av både urørt natur og reindriftens næringsgrunnlag.

Konklusjon

Det er i praksis fraværende bruk av utvidelsesforslaget i privat næringsssammenheng. Det er oppkonstruert at vern vil være negativt for lokalbefolkningen i området eller lokalt næringsliv. Vern er positivt for lokalt næringsliv og lokal befolkningen, og er med på å trekke turister til området og dermed øke den lokale næringslivets omsetning.

Skogene i utvidelsesforslaget har store nasjonale naturverdier. Sikringen av områdets naturverdier er sentralt for å oppfylle regjeringens mål om stans av tap av det biologiske mangfoldet innen 2010. For å oppfylle dette, er det helt avgjørende at hele utredningsområdet vernes og at furuskogen vernes mot all form for hogst.

Med vennlig hilsen

Lars Haltbrekken
Leder

Hans Prestbakmo
Lokal kontaktperson i NNV

Gjenpart:
Direktoratet for naturforvaltning
Fylkesmannen i Troms
Statens landbruksforvaltning